

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бяліка Дана щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 39 Закону України „Про виконавче провадження“

м. К и ї в
7 вересня 2021 року
№ 120-1(II)/2021

Справа № 3-157/2021(329/21)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровської Галини Валентинівни – головуючої, доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бяліка Дана щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 39 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542).

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Бялік Дан із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині четвертій статті 41,

частині першій статті 55, пункту 9 частини першої статті 129, статті 129¹ Конституції України (конституційність) положення пункту 4 частини першої статті 39 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (далі – Закон).

Згідно з пунктом 4 частини першої статті 39 Закону виконавче провадження підлягає закінченню у разі „прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника“.

Із матеріалів справи вбачається, що у зв'язку з початком процедури ліквідації Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк „Фінансова ініціатива“» державний виконавець Печерського районного відділу державної виконавчої служби міста Києва Головного територіального управління юстиції у місті Києві Валевський О.О. (далі – державний виконавець) 19 червня 2019 року виніс постанову про закінчення виконавчого провадження № 56979507 за виконавчим листом, виданим 9 серпня 2018 року Шевченківським районним судом міста Києва, про стягнення з Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк „Фінансова ініціатива“» на користь Бяліка Дана суми коштів за договором банківського вкладу та трьох процентів річних.

Вважаючи свої права порушеними, Бялік Дан у липні 2019 року звернувся до Шевченківського районного суду міста Києва зі скаргою на дії державного виконавця, у якій містилося, зокрема, клопотання визнати протиправною та скасувати постанову державного виконавця від 19 червня 2019 року про закінчення виконавчого провадження № 56979507.

Шевченківський районний суд міста Києва ухвалою від 9 вересня 2019 року у задоволенні вказаних вимог відмовив, мотивуючи це тим, що відповідно до пункту 4 частини першої статті 39 Закону виконавче провадження підлягає закінченню у разі прийняття Національним банком України рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку-боржника, тому державний виконавець на законних підставах виніс постанову від 19 червня 2019 року про закінчення виконавчого провадження № 56979507.

Київський апеляційний суд постановою від 4 грудня 2019 року ухвалу Шевченківського районного суду міста Києва від 9 вересня 2019 року залишив без змін.

Не погоджуючись із цими судовими рішеннями, Бялік Дан звернувся з касаційною скаргою до Верховного Суду.

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду не погодився з викладеними в касаційній скарзі доводами щодо відсутності у державного виконавця правових підстав для закінчення виконавчого провадження та постановою від 11 червня 2021 року судові рішення судів першої й апеляційної інстанцій залишив без змін.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, застосування судами оспорюваних положень Закону „має наслідком невиконання відповідного судового рішення, позбавляє стягувача можливості реалізації конституційного права на виконання цього судового рішення та права власності на кошти, стягнуті судовим рішенням на його користь“, що суперечить приписам частини четвертої статті 41 та частини першої статті 129¹ Основного Закону України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта

права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що, обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Закону, автор клопотання стверджує про відсутність у законодавстві України механізму звернення до примусового виконання судових рішень у справах про пред'явлення майнових вимог кредиторів до банку-боржника, що перебуває у стані ліквідації, і, як наслідок, недотримання державою конституційного обов'язку забезпечити виконання судового рішення. Проте ці доводи є хибними та свідчать про незгоду Бяліка Дана із судовими рішеннями у його справі.

Таку незгоду не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень пункту 4 частини першої статті 39 Закону з огляду на пункт 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бяліка Дана щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 4 частини першої статті 39 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII на підставі

пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**